

Exercicios

Máis alá...

Rostros nos que se espella o medo. Ollada a un tempo nula e infinda. Fatalismo no andar e no decir...

Son coma sombras que reboen na escuridade mesta; no negror causado pola ignorancia herdada e repetida en palabras de medoñento catecismo; en falas que arredan e confunden.

5

De boa fe admiten que todo está escrito e que as cousas teñen de ser así. Calan e aturan e volven calar porque lles dixeron e redixeron que o ceo será un bo choio. Que este val de bágoas dura pouco. E que os famentos han acadar eterna boandanza e felicidade cumprida no máis alá...

Xosé Neira Vilas (1986), *Pan*.

1. Clasifica as palabras do texto segundo a súa categoría. Non indiques as repeticións.

SUBSTANTIVOS	
ADXECTIVOS	
VERBOS	
ARTIGOS	
PRONOME PERSOAL	
DEMOSTRATIVOS	
POSESIVOS	
INDEFINIDOS	
NUMERAIS	
IDENTIFICADORES	
RELATIVOS	
ADVERBIOS	
PREPOSICIÓNS	
CONXUNCIÓNS	

2. Clasifica en palabras simples, compostas, derivadas ou parasintéticas os substantivos, adxectivos e verbos do texto.

3. Clasifica os substantivos en función do seu significado (comúns/proprios, concretos/abstractos, individuais/colectivos, contables/incontables).

4. Sinala os casos de substantivación dunha forma verbal, de verbalización dun substantivo e de substantivación dun adxectivo que se producen no texto.

5. Repara na conxunción comparativa que aparece no texto (líña 3). A) Cal é o primeiro termo, é dicir, o elemento sobre o que se establece a comparación? B) Que tipo de comparación se establece, de igualdade de

inferioridade ou de superioridade? C) É correcto o uso da conxunción *coma* neste caso, por que? D) En que casos é obrigatorio o uso da conxunción comparativa *coma*? Pon exemplos. E) Constrúe oracións comparativas de superioridade e inferioridade empregando as formas *que*, *ca* e *do que*. F) Propón outros exemplos novos empregando a comparación de igualdade coas formas *coma* e *como*.

6. Repara nos verbos do texto. Clasifícaos segundo sexan regulares ou irregulares.

7. Sinala dos verbos regulares aqueles que presenten alternancia vocálica e indica de que tipo é. Conxuga o IP e o SP.

8. Localiza no texto as perífrases verbais e, tendo en conta o contexto, indica de que tipo son. Sinala para cada forma outros xeitos posibles de expresar o mesmo.

9. A narración está escrita en tempo presente, pero posúe formas en pretérito e futuro. Reescribea en pasado axustando as formas verbais cos seus correspondentes copretéritos, antepretéritos e pospretéritos.

10. Ten en conta agora os infinitivos que aparecen no texto. Podería algún deles construírse como infinitivo conxugado ou persoal? Explica o porqué.